

Jelek

*az ütközőpontokkal teli égen
az egymással folyvást viaskodó
áramlások félelmes tengerében
az ütközőpontokkal teli mélyben
a fényért küzdő fák rengetegében
az ütközőpontokkal teli utcán
az ütközőpontokkal teli téren
tanyák mellett és háztornyok tövében
a szerelem ezer ütközetében
sok ellenséges és baráti kézben*

*mindenütt ottmaradt egy tévedésem
jelek
hogyan éltem*

Fölnégyelt sorsú

*hol pásztorként hol meg puli gyanánt
örzöd a nyájban reszkető magányt
hol kinnafarkasként kerülgeted
hol bennabarány félszét bégeted*

*így hajtasz támadsz így riadozol
fölnégyelt sorsú egy-örök egész*

*s majd zöld mezőként hordod mindjüket
majd ég lesz a mely fölénk hajol
és lényegükbe néz*

Holdsehol

valahol messze holdsehol

*zivatar labdarózsa hull
toronylanak toronyvivők*

hamuszín labdarózsa hull
koromgyász labdarózsa hull
jönnek kilenc toronyvivők

valahol messze holdsehol

egyed ha lépnek kondulás
kettőt ha lépnek gyászmise
ha hármat — mennybe rebbenek
anyám hologram-méhíbe

Erről az örvényről

erről az örvényről se hittem volna
hogy a Telet magához engedi
hogy engedelmesen befagy

s nem tükröz mást magából csak a rajta
tapodó lábakat

R Ó Z S A E N D R E

„Se híja, se hója...”

(Töprengés verseskönyvek mellett,
35. évemet taposván)

A szívem, a vállam erős még,
se híja, se hója hajamnak,
s ha tagadnám negyvenegy őszét,
hihetnél friss-fiatalnak.
Ép szellemem és a gerincem.
(Csigolyámban a mész sokasul már.)
Gyülevész birodalmam: a nincsen,
s ami lenne, ha volna — koholmány.

Ami lenne, ha volna... Vajon mi?
Mi kellene, mondd, mi hibádzik?
Példást még futja dalolni,
s mersz majd cselekedni gigászit?